

virket for Dyrebeskyttelse. Bogen kalder sig „Nogle Kvinder i Dyrebeskyttelsens Tjeneste“, og man faar gennem den ikke alene et Overblik over, hvad der er ydet af Kvinder, men tillige et Indblik i, hvilket betydeligt Arbejde Kvinderne har udfoldet paa et Omraade, der hidtil her hjemme ikke har været tilstrækkeligt belyst. Enkelte af de beskrevne Kvinders Liv har ganske vist været omtalt i Tidsskrifter og Blade, men ikke set fra Dyrebeskyttelsens Standpunkt. Af de 15 Kvindebiografier, Bogen bringer, vil jeg for Pladsens Skyld kun give et Omrids af dem, der har gjort sig bemærket ved at stifte Foreninger til Fremme for Øjemedet.

Ved at begynde med Nabolandene, bør „Svenska almännen Kvinnoforeningeu til djurens skydd“ omtales først, fordi den er ældst. Fru *Josephine Varenius* er Forstanderinde for denne; hun stiftede den paa Opfordring af Filantropen Dr. Otto Feilitzen i Aaret 1880; i femten Aar har den udfoldet en smuk og udholdende Virksomhed, og dens Medlemsantal er 1,035. Dens Hovedarbejde gaar ud paa at humanisere Slagtingen, og den har med dette Maal for Øje aarlig bekostet Ophold i Hovedstaden ved Frøgréns Slakteri for unge Lærlinge fra Landet (ialt, 235), som oplæres til at affive Dyrene paa den humaneste Maade ved Bedøvelse med hensigtsmæssige Rødskeer. Kvindeforeningen i Stockholm udgiver og omdeler over hele Landet en stor Del Skrifter, har ladet afholde Foredrag og uddelt Belønninger til Personer, der særlig har fremmet dens Opgave, den har udsendt Cirkulærer til Rigets Embedsmænd, Husholdningsafdelinger o. fl. og ladet Opraab udgaa saavel til Sverrigs Kvinder som til dets Lærerstand. Der er stiftet en Ungdoms- og Børneforening til D. B., som tæller 900 Medlemmer, og ved hvis Sammenkomster Fru Varenius er den ledende Aand. Af Skrifter, som skyldes Fru Varenius, skal her nævnes „Drag och berättelser ur djurens lif“, udgivet i over 19,000 Eksemplarer. Professor i Zoologi ved Upsala Universitet, W. Lilljeborg, har ledsaget denne Bog med en varm anbefaling og fremholder den som en nyttig og underholdende Læsebog ved Folkeskolerne. Fru Varenius er Æresmedlem af den danske Dyrebeskyttelsesforening og af mange andre lignende Samfund.

Prindsesse Eugenie af Sverrig og Norge er godt kendt ogsaa i Danmark for sin utrættelige Virksomhed i Humanitetens Tjeneste og for sin varme Deltagelse mod den lidende Menneskehed, hvorfor hun ogsaa er bleven kaldt „De Lidendes Fyrstinde“. Men ogsaa for Dyrene slog hendes Hjærte varmt, og det skyldes hendes lysende Eksempel, at der i det sidste Decennium er vaagnet en varm Interesse for Sagen i Sverrig. Paa Gotland stiftede hun en Forening for Voksne og en for Børn, indledte selv Forhandlingerne ved Aarsfesterne, og samlede ofte hos sig paa Slottet Lærere og Lærerinder og ansete Dyrevenner, med hvem hun